

Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli Temelinde Beden Eğitimi ve Spor Dersinde Değerler Eğitimi: Bütüncül Bir Yaklaşım

Adem Karatut¹

Özet

Bu çalışma, Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli'nin temel felsefesi doğrultusunda Beden Eğitimi ve Spor dersinin değerler eğitimi bağlamındaki rolünü ve stratejik önemini incelemeyi amaçlamaktadır. 2024 yılında yürürlüğe giren yeni müfredat yaklaşımı; eğitimi sadece bilişsel bir süreç olarak değil, “beden, zihin, kalp ve ruh” bütünlüğünde ele alan bütüncül (holistik) bir şahsiyet inşası olarak tanımlamaktadır. Bu çerçevede beden eğitimi dersi, soyut değerlerin fiziksel eylemler aracılığıyla somutlaştığı dinamik bir uygulama alanı olarak öne çıkmaktadır. Çalışmada; adalet, sabır, sorumluluk, dürüstlük ve saygı gibi kök değerlerin sportif habitus içerisinde nasıl içselleştirildiği akademik bir perspektifle analiz edilmiştir. Ayrıca, dijitalleşmenin getirdiği sedanter yaşam ve sosyal izolasyona karşı sporun bir “direnc kalesi” olma işlevi üzerinde durulmuştur. Sonuç olarak, Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli'nin hedeflediği erdemli insan profilinin inşasında, beden eğitimi öğretmenlerinin teknik öğretimin ötesinde bir “şahsiyet mimarı” rolü üstlenmelerinin gerekliliği vurgulanmıştır.

GİRİŞ

Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli, eğitimi sadece bilgi aktarımı olarak değil, öğrencinin zihinsel, ruhsal ve bedensel gelişimini bir bütün olarak ele alan “**bütüncül eğitim**” yaklaşımıyla tanımlar. Beden Eğitimi ve Spor dersi, bu modelin hedeflediği “erdemli insan” profilini oluşturmada teoriden pratiğe geçişin en dinamik alanıdır.

1 Dr, MEB, ademkaratut4641@gmail.com, ORCID ID: 0000-0003-1927-5656

1. TÜRKİYE YÜZYILI MAARİF MODELİ İŞİĞİNDA BEDEN EĞİTİMİ VE DEĞERLER PARADİGMASI

21. yüzyılın hızla değişen sosyo-kültürel yapısı ve teknolojik dönüşümü, eğitim sistemlerinin bireyi sadece akademik bilgiyle donatan bir yapıdan ziyade, karakter ve şahsiyet inşasını merkeze alan bütüncül bir modele evrilmesini zorunlu kılmıştır. Bu gereksinimden hareketle yapılandırılan Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli, eğitimi “insanı bütünsel bir varlık” olarak kabul eden ve onu zihinsel, ruhsal, bedensel ve ahlaki yönleriyle bir bütün olarak geliştirmeyi hedefleyen bir felsefe üzerine inşa edilmiştir (MEB, 2024). Bu modelde eğitim, sadece sınıf duvarları arasında gerçekleşen bilişsel bir süreç değil; yaşam boyu sürecek olan bir erdem ve hikmet yolculuğu olarak tanımlanmaktadır.

Beden Eğitimi ve Spor dersi, söz konusu modelin hedeflediği “yetkin ve erdemli insan” profilinin oluşturulmasında en dinamik ve uygulamalı öğrenme alanlarından birini teşkil etmektedir. Fiziksel aktivite ve spor, doğası gereği bireyin sadece motor becerilerini geliştirmekle kalmaz; aynı zamanda sabır, adalet, sorumluluk ve iş birliği gibi temel insani değerlerin “teoriden eyleme” dönüştüğü bir laboratuvar işlevi görür. Maarif Modeli’nin temel taşlarından olan **“Erdem-Değer-Eylem”** döngüsü, sporun disiplinli yapısı içerisinde somut bir karşılık bulmaktadır.

Literatürde spor, karakter gelişimi için eşsiz bir mecra olarak nitelendirilse de bu gelişimin kendiliğinden gerçekleşmediği, ancak sistemli bir değerler eğitimiyle mümkün olduğu vurgulanmaktadır (Shields & Bredemeier, 1995). Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli, bu noktada beden eğitimi derslerini salt performans odaklı bir yapıdan kurtararak; milli, manevi ve evrensel değerlerin fiziksel hareketler aracılığıyla içselleştirildiği bir platforma dönüştürmektedir. Özellikle “hazzın ertelenmesi”, “rakibe saygı (Fair-Play)” ve “öz-denetim” gibi yetkinlikler, modelin ontolojik olarak hedeflediği şahsiyet gelişiminin fiziksel tezahürleridir (Laker, 2002).

Bu bölümün temel amacı, Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli’nin sunduğu yeni pedagojik çerçeve doğrultusunda, Beden Eğitimi ve Spor dersinin değerler eğitimi açısından potansiyelini analiz etmektir. Bu bağlamda, hareket yetkinliğinin ahlaki olgunlukla nasıl ilişkilendirileceği, kök değerlerin saha uygulamalarına nasıl entegre edileceği ve sporun bireyin karakter inşasındaki stratejik rolü akademik bir perspektifle tartışılacaktır.

2. KÖK DEĞERLERİN BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR ÖĞRETİMİNE ENTEGRASYONU

Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli, değerleri birer teorik bilgi kümesi olarak değil, bireyin karakterini inşa eden “kök” unsurlar olarak tanımlar. Beden

eğitimi sahası, bu köklerin filizlendiği en uygun habitattır. Aşağıda, modelin temel değerleri ile sportif kazanımlar arasındaki korelasyon analiz edilmiştir:

2.1. Adalet ve Hakkaniyet (Fair-Play İlişkisi)

Maarif Modeli'nde adalet; hakkı teslim etmek,  l l  olmak ve her şeyi yerli yerince yapmak olarak tanımlanır (MEB, 2024). Beden eğitimi dersinde bu değer, sadece kurallara uymak değil, "oyun etiği" (Fair-Play) bağlamında ele alınır.

- **Akademik Analiz:** Spor ortamında adalet, hakem kararlarına rıza göstermekten öte; rakibin hakkını gözetmek, avantaj sağlamak için hileye başvurmamak ve dürüst bir rekabet sergilemektir (Shields & Bredemeier, 1995). Bu durum, öğrencinin toplumsal yaşamdaki "hukuka saygı" bilincinin temelini oluşturur.

2.2. Sabır ve Tahammül (İrade Terbiyesi)

Fiziksel becerilerin kazanılması, doğası gereği zaman ve tekrarlı çaba gerektirir. Modelin vurguladığı **sabır** değeri, sporun disiplinli yapısında hayat bulur.

- **Akademik Analiz:** Bir beceriyi (orneğin basketbolda turnike veya voleybolda servis)  ğrenene kadar hata yapmaya tahammül etmek ve pes etmemek, psikolojik dayanıklılığı artırır. Bu süreç, bireyin zorluklar karşısında duygularını yönetme ve hedefe odaklanma kapasitesini geliştirir (Laker, 2002).

2.3. Saygı ve Empati

Maarif Modeli, "insanı yaşat ki devlet yaşasın" düsturuyla başkalarına saygıyı merkeze alır. Beden eğitiminde bu; rakibe, takım arkadaşına, antrenöre ve hatta spor ekipmanına gösterilen özenle somutlaşır.

- **Akademik Analiz:** Rakibi bir "düşman" değil, kendi gelişimini sağlayan bir "partner" olarak görmek, modelin hedeflediği barışıl insan profilini destekler. Ma  sonunda rakibi tebrik etmek (el sıkışmak), empati ve sosyal nezaket değerlerinin en saf uygulama halidir.

2.4. Sorumluluk ve Emanet Bilinci

Beden eğitimi dersinde her  ğrenci, hem kendi gelişiminden hem de takımının başarisından sorumludur. Ayrıca spor tesisleri ve malzemeleri, modeldeki "emanet" bilinciyle korunmalıdır.

- **Akademik Analiz:** Takım içerisinde kendine verilen görevi (savunma yapmak, pas dağıtmak vb.) yerine getiren öğrenci, toplumsal sorumluluk bilincini içselleştirir. Malzemelerin düzenli kullanımı ise çevresel sorumluluk ve kamusal bilinci pekiştirir.

MODELİN “BÜTÜNCÜL” UYGULAMA TABLOSU

Kök Değer	Beden Eğitimi Etkinlik Karşılığı	Geliştirilen Yetkinlik
Dürüstlük	Hatalı bir durumda (topun kendinden çıkması vb.) doğruyu söylemek.	Öz-denetim ve etik karakter.
Yardımlaşma	Takım arkadaşının hatasını telafi etmek, paslaşmak.	Sosyal uyum ve biz bilinci.
Vatanseverlik	Milli sporcuları tanımak, milli marş ve bayrak protokolüne uyum.	Milli kimlik ve kültürel aidiyet.
Özgüven	Kendi fiziksel sınırlarını zorlamak ve yeni beceriler kazanmak.	Şahsiyet bütünlüğü ve motivasyon.

3. BEDEN EĞİTİMİNDE DEĞERLERİN PEDAGOJİK DÖNÜŞÜMÜ: TEORİDEN ERDEME

Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli, değerleri statik birer bilgi birimi olarak değil, bireyin karakterine nakşedilen dinamik süreçler olarak ele alır. Beden eğitimi dersinde bu süreç; Bilgi, Eğilim ve Eylem basamaklarından oluşan bir “Değer Döngüsü” üzerinden yürütülür (MEB, 2024).

3.1. Ontolojik Temeller: “Hareket Eden İnsan”dan “Erdemli İnsan”a

Klasik beden eğitimi yaklaşımları genellikle Kartezyen bir bakış açısıyla zihin ve bedeni ayırırken; Maarif Modeli, “fitrat” merkezli bir yaklaşımla bedeni, ruhun ve zihnin bir tekamül aracı olarak görür.

Veri: Fiziksel eylem, ahlaki bir amaçla birleştiğinde “spor” gerçek anlamını kazanır. Örneğin; bir öğrencinin dayanıklılık (kondisyon) çalışması yapması sadece biyolojik bir gelişim değil, modelin vurguladığı “metanet” ve “irade terbiyesi” çalışmasıdır.

3.2. Sosyal ve Duygusal Öğrenme (SDÖ) ile Değer Entegrasyonu

Modelin “Bütünsel Gelişim” hedefi, uluslararası literatürdeki Sosyal ve Duygusal Öğrenme (SEL) kuramıyla paralellik gösterir. Beden eğitimi dersi, bu gelişimin en yoğun yaşandığı alandır.

Akademik Analiz: Takım sporlarında yaşanan çatışma anları (faul, haksızlık algısı vb.), Maarif Modeli'nin "Öz-Denetim" ve "Dostluk" değerlerinin test edildiği anlardır. Laker (2002), bu anları "öğretilebilir anlar" (teachable moments) olarak tanımlar. Öğretmenin bu kriz anlarını skora değil, karaktere odaklanarak yönetmesi, değer kalıcı bir tutuma dönüşmesini sağlar.

3.3. Estetik ve Zarafet: Hareketin Estetik Boyutu

Yeni modelde değerler sadece etik kurallar değil, aynı zamanda "estetik bir duruş" olarak da ele alınır. Beden eğitimi ve spor; disiplin, zarafet ve ölçülü olmayı (itidal) bünyesinde barındırır.

Veri: Jimnastik veya ritmik hareketler gibi branşlar, bireyin kendi bedenine olan saygısını ve hareketlerindeki ölçülülüğü geliştirir. Bu durum, modelin hedeflediği "zarif ve nazik insan" tipolojisinin fiziksel dışavurumudur (Docheff, 1997).

Maarif Modele Göre Beden Eğitiminde "Kök Değer" Analizi (Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli Öğretim Programları Ortak Metni pedagojik sentezi.) (MEB, 2024).

Değer Kategorisi	Sportif Mekanizma	Akademik Derinlik (Maarif Perspektifi)
İtidal (Ölçülülük)	Kazanırken aşırıya kaçmamak, kaybedince yıkılmamak.	Duyusal regülasyon ve karakter dengesi.
Vefa	Takım geçmişine, antrenöre ve spora başlatanlara saygı.	Tarihsel bilinç ve toplumsal aidiyet.
Metanet	Sakatlık veya mağlubiyet sonrası tekrar ayağa kalkmak.	Psikolojik dayanıklılık ve "sabır" kökü.
Dürüstlük	Kural ihlalini itiraf etmek, haksız sayıya itiraz etmek.	Vicdan gelişimi ve hakkaniyet ilkesi.

4. DİJİTAL ÇAĞDA BİR DİRENÇ KALESİ OLARAK BEDEN EĞİTİMİ: SOSYAL VE FİZİKSEL REHABİLİTASYON

Dijital çağın beraberinde getirdiği hızlı enformasyon akışı ve ekran bağımlılığı, bireyi sadece fiziksel hareketsizliğe (sedanter yaşam) itmekle kalmamış, aynı zamanda "yalnızlaşan birey" tipolojisinin yaygınlaşmasına neden olmuştur. Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli, bu noktada beden eğitimi dersini sadece bir spor alanı değil, dijital dünyanın dezenformasyonuna ve yabancılaşmasına karşı bir "sosyal direnç kalesi" olarak konumlandırmaktadır (MEB, 2024).

4.1. Sanal Tatminden Gerçek Başarıya: İrade ve Metanet

Dijital oyunlar ve sosyal medya mekanizmaları, bireye “zahmetsiz ve anlık” bir dopamin salgısı sunarak sabır ve azim değerlerini aşındırmaktadır. Oysa beden eğitimi dersi, fiziksel bir hedef için ter dökmeyi, tekrar etmeyi ve başarısızlık karşısında yeniden denemeyi gerektirir.

Akademik Analiz: Maarif Modeli’nin vurguladığı sabır ve metanet değerleri, dijital dünyanın sunduğu “hızlı tüketim” kültürüne karşı bireyin iradesini çelikleştirir. Sahadaki fiziksel zorluklarla başa çıkma pratiği, öğrencinin gerçek hayattaki engeller karşısında da dirençli olmasını sağlar.

4.2. Ekran Yalnızlığından “Biz” Bilincine: Sosyal Aidiyet

Dijital platformlarda kurulan zayıf ve yüzeysel bağların aksine, spor sahası bireyi “kanlı canlı” bir etkileşime zorlar. Takım sporları, bireyin narsistik eğilimlerini törpüleyerek onu bir topluluğun parçası olmaya davet eder.

Veri: Yardımlaşma, paylaşma ve diğerkâmlık gibi kök değerler, dijital çağın getirdiği bireysel izolasyona karşı en güçlü kalkandır. Spor, “ekran yorgunluğu” yaşayan gencin akranlarıyla göz teması kurmasını, empati yapmasını ve ortak bir hedef için bedensel bir eşgüdüm içerisine girmesini sağlar (Laker, 2002).

4.3. Beden Farkındalığı ve Estetik: Dijital İllüzyona Karşı Gerçeklik

Sosyal medyanın dayattığı “kusursuz beden” algısı ve filtreli gerçeklikler, gençlerde beden imajı bozukluklarına yol açabilmektedir. Beden eğitimi dersi, öğrenciye kendi bedeninin gerçek sınırlarını, yeteneklerini ve doğallığını öğretir.

Akademik Analiz: Maarif Modeli’nde yer alan zarafet ve estetik değerleri, spor aracılığıyla yapaylıktan arındırılır. Hareketin doğasındaki estetik, öğrencinin kendi bedeniyle barışık olmasını ve dijital illüzyonların ötesinde bir öz-sayıpı geliştirmesini destekler.

4.4. Siber Zorbalıktan Sportif Erdeme: Etik Duruş

Sanal dünyada kimliğin gizlenebilmesi, etik dışı davranışları ve siber zorbalığı tetikleyebilmektedir. Spor sahası ise kuralların şeffaf, ihlallerin ise anında görünür olduğu bir alandır.

Veri: Saha içerisindeki hakkaniyetli duruş, dijital ortamlardaki etik dışı davranışlara karşı bir karakter filtresi oluşturur. “Sahada dürüst olan, klavye başında da dürüsttür” prensibi, modelin hedeflediği bütüncül şahsiyetin bir yansımasıdır (Shields & Bredemeier, 1995).

5. TÜRKİYE YÜZYILI MAARİF MODELİNDE ÖĞRETMENİN ROLÜ VE PEDAGOJİK STRATEJİLER

Modelin başarısı, kağıt üzerindeki müfredattan ziyade, bu müfredatı sahada uygulayan öğretmenin “rol model” olma kapasitesine bağlıdır. Beden eğitimi öğretmeni, artık sadece teknik bir antrenör değil, bir şahsiyet mimarı olarak konumlandırılmaktadır.

5.1. Model Olma ve Erdemli Liderlik

Maarif Modeli, “hal dili” ile eğitimi esas alır. Öğretmenin saha içerisindeki adaleti, öğrencilerle kurduğu saygılı iletişim ve zorluklar karşısındaki metaneti, en etkili öğretim materyalidir.

Akademik Analiz: Bandura (1977)’nin Sosyal Öğrenme Kuramı ile paralellik gösteren bu yaklaşım, değerlerin “gözlem ve taklit” yoluyla içselleştirilmesini sağlar. Öğretmen, adil bir hakemlik sergilediğinde, “Adalet” değeri soyut bir kavram olmaktan çıkıp yaşayan bir eyleme dönüşür.

5.2. Değer Odaklı Yansıtıcı Öğretim (Reflective Teaching)

Sadece fiziksel aktiviteyi yaptırmak yeterli değildir; aktivite sonrası yapılan “değerlendirme” süreci, modelin kalbidir.

Strateji: Dersin son 5 dakikasında yapılan “Değer Odaklı Yuvarlak Masa” tartışmaları; öğrencilerin o günkü maçta sergiledikleri yardımlaşma veya dürüstlük örneklerini fark etmelerini sağlar. Hellison’ın (2025) “Bireysel ve Sosyal Sorumluluk Modeli” (TPSR), Maarif Modeli’nin bu hedefiyle tam uyum içerisinde.

5.3. Kapsayıcı ve Hakkaniyetli Pedagoji

Model, her öğrencinin “fitrat” özelliklerinin farklı olduğunu kabul eder. Beden eğitimi öğretmeni, yetenekli olanla kısıtlı imkana sahip olanı aynı potada eriten bir kapsayıcılık sergilemelidir.

Veri: Performans odaklı elemeler yerine, her öğrencinin kendi sınırlarını aşmasını (metanet) ve birbirine destek olmasını (yardımlaşma) teşvik eden bir puanlama sistemi, modelin adalet ilkesinin bir gereğidir (Tannehill & Van Der Mars, 2013).

5.4. Bir Şahsiyet Mimarı Olarak Öğretmen: Teknik Antrenörlükten Pedagojik Rehberliğe

Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli’nde öğretmen, bilginin pasif bir aktarıcısı değil, öğrencinin potansiyelini açığa çıkaran bir rehberdir. Beden eğitimi

öğretmeni bu süreçte, sınıf ortamındaki diğer branş öğretmenlerine kıyasla daha “müdahale edilebilir ve gözlemlenebilir” bir ahlak laboratuvarını yönetmektedir.

Duygusal Regülasyon ve Anlık Müdahale: Sporun doğasında bulunan yüksek nabız ve rekabet anları, öğrencilerin duygularını kontrol etmekte en çok zorlandığı anlardır. Öğretmen, bu anlarda sadece kural ihlaline düdük çalmaz; aynı zamanda öfke kontrolü, rakibe saygı ve öz-denetim mekanizmalarını devreye sokarak o anı bir “karakter dersine” dönüştürür. Bu durum, modelin hedeflediği “psikolojik sağlamlık” kazanımıyla doğrudan örtüşmektedir.

Kültürel Köprü ve Milli Kimlik İnşası: Beden eğitimi öğretmeni, Türk spor kültüründeki “Güreşçi vakarından” veya “Takım ruhundan” yola çıkarak, evrensel spor değerlerini milli ve manevi değerlerle harmanlayan bir kültürel elçidir. Öğretmenin, geleneksel sporlardaki (okçuluk, güreş vb.) “edep ve tevazu” ilkelerini modern branşlara entegre etmesi, Maarif Modeli’ndeki “köke bağlı gelecek” vizyonunun en somut uygulamasıdır.

Kapsayıcı Liderlik ve Fırsat Eşitliği: Modelin “Adalet” ilkesi uyarınca öğretmen; fiziksel olarak dezavantajlı veya yetenek seviyesi düşük öğrencilerin de oyunun içinde aktif rol almasını sağlayacak pedagojik stratejiler geliştirir. Öğretmenin, performansı düşük olan öğrenciye gösterdiği destek ve ona tanıdığı gelişim fırsatı, sınıftaki diğer öğrenciler için “merhamet” ve “hakkaniyet” değerlerinin yaşayan bir örneği olur (Laker, 2002).

Gözlemci ve Refleksif Değerlendirici: Yeni modelde değerlendirme sadece “kaç metre koşulduğu” ile sınırlı değildir. Öğretmen, öğrencilerin oyun içindeki yardımlaşma eğilimlerini, yenilgi karşısındaki olgunluklarını ve liderlik vasıflarını içeren “niteliksel gözlem formları” kullanarak gelişim sürecini bütüncül olarak takip eder.

DEĞER ODAKLI BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR DERS PLANI ÖRNEĞİ

Ders: Beden Eğitimi ve Spor

Hedeflenen Kök Değerler: Adalet, Sabır, Yardımlaşma

Tema: Takım Sporları (Örn: Basketbol / Hentbol Temelli Oyunlar)

Süre: 40 + 40 Dakika

1. Hazırlık ve Farkındalık Evresi (15 Dakika)

- **Isınma:** Fiziksel ısınma hareketleri yapılırken öğretmen, bugünkü dersin “karakter hedefinin” **Yardımlaşma** olduğunu açıklar.

- **Motivasyon Sorusu:** “Bir takımında en yetenekli oyuncu olmak mı, yoksa takım arkadaşlarını daha iyi yapan oyuncu olmak mı daha erdemlidir?” sorusu üzerine kısa bir beyin fırtınası yapılır.

2. Uygulama ve Eylem Evresi (50 Dakika)

- **Etkinlik: “Hakkaniyetli Pas” Oyunu:** Öğrenciler gruplara ayrılır. Kural gereği, gruptaki her oyuncu topa dokunmadan atılan sayı geçersiz sayılır.
 - o *Değer Analizi:* Bu kural, en zayıf halkayı dışlamak yerine ona destek olmayı (yardımlaşmayı) zorunlu kılar.
- **Müsabaka: “Kendi Hakemini Kendin Ol” Maçı:** Maçlar hakemsiz oynanır. Faul veya kural ihlali olduğunda oyuncunun bunu kendisinin itiraf etmesi beklenir.
 - o *Değer Analizi:* Öğrencinin iç disiplini ve **Adalet** duygusu test edilir. Hata yapan öğrenci dürüstlük gösterdiğinde oyun durdurulup öğretmen tarafından “skor başarısı” yerine “karakter başarısı” olarak vurgulanır.

3. Değerlendirme ve Refleksiyon Evresi (15 Dakika)

Dersin sonunda öğrenciler halka şeklinde toplanır (Maarif Modeli’nin kalbi olan yansıtma süreci) ve öğrencilere şu sorular yöneltilir:

- **Soru 1:** “Bugün sahada haksız bir avantaj elde etme fırsatınız oldu mu? O an ne hissettiniz?” (**Adalet**)
- **Soru 2:** “Bir arkadaşınız hata yaptığında tepkiniz ne oldu? Ona nasıl destek oldunuz?” (**Yardımlaşma**)
- **Soru 3:** “İstedığınız hareketi yapamadığınızda pes etmek yerine tekrar denemenizi sağlayan şey neydi?” (**Sabır/Metanet**)

SONUÇ

Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli çerçevesinde Beden Eğitimi ve Spor dersi, teknik becerilerin ötesinde, bireyin kendisiyle, toplumuyla ve değerleriyle barışık bir şahsiyet geliştirdiği temel bir disiplindir. Bu ders; dijitalleşmenin getirdiği yabancılaşmaya, modern çağın getirdiği sabırsızlığa ve bireyselleşmenin getirdiği empati yoksunluğuna karşı en güçlü karakter kalesidir.

Sonuç olarak; beden eğitimi sahası, sadece şampiyonların yetiştiği bir alan değil, vatansever, dürüst, azimli ve zarif bireylerin “eylem içinde” yetiştirildiği bir erdemler okuludur.

Kaynakça

- Bandura, A., & Walters, R. H. (1977). *Social learning theory* (Vol. 1, pp. 33-52). Englewood Cliffs, NJ: Prentice-hall.
- Docheff, D. (1997). Character in sport and physical education. *Journal of Physical Education, Recreation & Dance*, 68(9), 34-34.
- Hellison, D., Hellison, D. R., Wright, P. M., Martinek, T. J., & Walsh, D. S. (2025). *Teaching personal and social responsibility through physical activity*. Human Kinetics.
- MEB (2024). *Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli Ortak Metni*. Ankara: T.C. Millî Eğitim Bakanlığı.
- Laker, A. (2002). *Beyond the boundaries of physical education: Educating young people for citizenship and social responsibility*. Routledge.
- Shields, D. L. L., & Bredemeier, B. J. L. (1995). *Character development and physical activity*. Human Kinetics Publishers.
- Tannehill, D., Van der Mars, H., & MacPhail, A. (2013). *Building effective physical education programs*. Jones & Bartlett Publishers.